

317

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 listopada 1963 r.

w sprawie zgłaszania przypadków gruźlicy.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczeniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ordynatorzy oddziałów (kierownicy klinik) w zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej oraz lekarze i felczerzy (starsi felczerzy) zatrudnieni w zakładach opieki zdrowotnej otwartej albo wykonujący praktykę prywatną obowiązani są zgłaszać poradni przeciwgruźliczej przypadki:

- 1) podejrzenia gruźlicy,
- 2) zachorowań na gruźlicę,
- 3) zgonów z powodu gruźlicy.

2. Podstawą zgłoszenia przypadków podejrzeń o gruźlicę albo zachorowań na gruźlicę jest wynik badania lekarskiego i wywiad chorobowy. Nie ma obowiązku zgłoszenia, jeżeli osoba badana jest zarejestrowana w poradni przeciwgruźliczej.

3. Podstawą zgłoszenia zgonów z powodu gruźlicy są wyniki leczenia w ostatniej chorobie, karta choroby i oględziny zwłok.

4. Zgłoszenie powinno być dokonane na druku według ustalonego wzoru, w terminie 5 dni od chwili stwierdzenia

przypadku określonego w § 1 ust. 1, do poradni przeciwgruźliczej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby, której zgłoszenie dotyczy.

§ 2. 1. Oddziały (kliniki) zakładów opieki zdrowotnej zamkniętej zgłaszają do Instytutu Gruźlicy rozpoznane w nich przypadki zachorowań i zgonów na gruźlicę opon mózgowych i ośrodkowego układu nerwowego. Zgłoszeniu podlegają zarówno przypadki zachorowań pierwszorazowych, jak i nawrotowych.

2. Zgłoszenie powinno być dokonane na druku według ustalonego wzoru w ciągu 5 dni od chwili stwierdzenia przypadku określonego w ust. 1.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 2 kwietnia 1960 r. w sprawie zgłaszania przypadków gruźlicy (Dz. U. Nr 19, poz. 117).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*